

Horváth István

Babilon köntöse

Józsué könyvében Izráel népe a pusztai bolyongás után (ami megfelel a mi lélekben való Istenkeresésünknek, amikor napok, szertartások, hagyományok megtartásával, a test sanyargatásával vagy épp dicsekedésével próbáltunk Istennek megfelelni) végre elérkezik Kánaánhoz, vagyis az ígért földjéhez, hogy elfoglalja azt.

Sokan nem értik, mi ez a sok vérontás és harc az ószövetségben, és ez hogyan fér össze a mi szerető Istenünkkel, Jézus Krisztussal. Ennek megértéséhez alapos bibliatanulmányozás, imádkozás és a Szent Szellem kijelentése szükséges, hogy felismerhessük Isten ígéje szimbólumainak és előképeinek jelentését. Ezek elmulasztását nem pótolja kommentárok és írásmagyarázatok olvasása, mert legtöbbjük felületes, és csak részigazságokat tartalmaz, bár elismerem, közelebb vihetnek Isten ígéjének és személyének megismeréséhez, és ahhoz, hogy felismerjük, mi az ő akarata most, a mi életünkben. Ha nem így gondolnám, akkor ez az írás sem született volna meg. A legfontosabb azonban az, hogy belépünk a szellemünkön keresztül az Ő jelenlétébe, hogy maga Jézus magyarázhassa el nekünk ígéjét, és akkor nem leszünk megtévesztett keresztények, mint manapság oly sokan.

A Bibliában lévő harcok mindig a Sátán és angyalai, démonai ellen folytatott szellemi csatáink előképei, így a Józsué könyvében leírt események megfelelnek az efézusi levél tanításai megtapasztalásának.

Sokan gondolják, hogy a kereszténység öregasszonyok és félbolond lelkesültek vallása, és hogy a gyengék templomokba menekülnek a kihívások elől, de ennek az ellenkezője igaz. A kereszténység harcoss vallás!

Efézus 6,10-18. „Végül pedig erősödjete meg az Úrban, az ő hatalmas ereje által! Öltözzetek fel abba a teljes fegyverzetbe, amit Isten ad, hogy képesek legyetek ellenállni a Sátán minden cselének és ravaszságának! Hiszen mi nem emberek ellen harcolunk, hanem szellemi természetű uralkodók és fejedelmek ellen, a jelenlegi sötét világot irányító hatalmas és gonosz szellemek ellen, akik a magasságban vannak. Ezért szükséges, hogy vegyétek fel, és használjátok mindazokat a fegyvereket, amiket Isten ad nektek. Így lesztek képesek ellenállni, azon a gonosz napon. Így tudtok majd mindvégig harcolni, és megállni a gonosszal szemben. Tehát álljatok erősen és vegyétek fel derekatokra az igazság övét! Mellettekre az igazságosság páncélját kössétek fel! Legyetek állandóan készen rá, hogy a békeesség örömhírét mindenkinek elmondjátok, ez legyen a saru a lábatokon. Mindezek fölé vegyétek a hitet, ez legyen a pajzsotok, amellyel elolthatjátok a gonosz minden tüzes nyilát! Vegyétek fel az Isten szabadítását, ez legyen a sisak a fejeteiken! Vegyétek kezetekbe a kardot, amelyet a Szent Szellem ad! Ez a kard az Isten beszéde. Minden helyzetben imádkozzatok a Szent Szellem által. Gyakoroljátok az imádkozás és kérés minden fajtáját! Erre mindig legyetek készen, maradjatok éberek, és tartsatok ki az imádkozásban!” (TBL)

Ez a harc akkor - és csak akkor! - kezdődik meg, amikor elkezdjük komolyan venni Isten beszédét, és át akarjuk venni a benne levő ígéretek. Ez az a pont, amikor rádöbbenünk Isten valóságára, személyes kapcsolatot alakítunk ki vele, szóval Szellemi Emberré válunk.

Efézus 1,17-18. „Azért imádkozom hogy a mi Urunk Jézus Krisztus Istene, a dicsőséges Atya, adja nektek a Szent Szellemet, aki bölcsé tesz benneteket, és igazán megismerteti veletek Istent. Azt kérem Istentől, hogy nyissa meg szívetek szemét, hogy valóban megértsétek, milyen reménységre hívott meg titeket. Így fogjátok megérteni, milyen nagy és gazdag az az örökség, amit Isten a népének akar adni.” (TBL)

Amikor betöltekezünk Isten Szent Szellemével, és kitisztul az agyunk, elkezdjük megismerni Istent, és azt a sok csodálatos dolgot, amit nekünk akar adni. Igenám, de mégis milyen kevesen tudják átvenni a bibliai ígéretek, sőt a személyesen kapott prófécia is sokszor beteljesületlenül maradnak. Nem tudjuk átvenni

örökségünket. Miért van ez? Mert nem harcoltunk értük!

1.Timóteus 1,18. „Timóteus fiam, kérek, hogy azok szerint járd el, amiket neked parancsolok. Ez megegyezik azokkal a próféciákkal, amiket még régen kaptál. Használd azokat a próféciákat, mint fegyvereket, és harcold meg ezt a küzdelmet.”

Ha elhívást vagy ígéretet kaptunk Istentől, a Sátán mindent meg fog tenni, hogy megakadályozza beteljesedését, így hiteltelenné téve Istent és a Bibliát. Nem elég a hit. Harcolni is kell!

Erről a szellemi harcról tanít minket Józsué könyve. Pontosabban fogalmazva, hogy menjünk be a jó földre, (a szentek szentjébe; a szellemünkbe, ahol Isten található) győzzük le az ellenséges erőket, hittel ragadjuk meg örökségünket, és szólítsuk elő a láthatatlan világból a láthatóba. Ehhez azonban le kell győznünk „e világkorszak istenét”.

Efézus 2,1-2. „Régen halottak voltatok vétkeitek és bűneitek miatt. Ezekben a bűnökben éltetek, mint ahogy a mostani emberek élnek. Igen, ezek által azt a Föld felett uralkodó szellemet követtétek, aki a levegőbeli hatalmasságok fölött is uralkodik. Ez a szellem működik mindazokon keresztül, akik nem engedelmeskednek Istennek.”

Isten ígéje egyértelműen beszél arról, hogy aki nem jár Isten személyes vezetése alatt, az nagy bajban van: akár hiszi, akár nem, a különböző tevékenységei által magát az Ördögöt szolgálja. Ezeket az embereket jelképezik a kánaániták, bár ők tudták is, hogy kit követnek:

Zsoltár 106,36-38. „És szolgálták azok bálványait; melyek törre lettek számukra: és megáldozták fiaikat és leányaikat az ördögöknek. Így ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik véré; kiket megáldoztak kánaán bálványainak; úgy hogy fertőzött lett az ország a vértől.” (Kecskeméthy fordítás)

Bárki mondhatná, hogy nem áldoz bálványoknak, pláne nem a gyerekeit, ez azonban csak látszólag van így. Aki nem Jézus Krisztushoz vezeti gyermekeit, az az Ördög kezére játssza őket. Ott vannak a mai bálványoknak felajánlott tinik a pop és rock koncerteken, diszkó klubokban, nyári zenés fesztiválokon, politikai pártok kampányain és vallási felekezetek embercsinálta összejövetelein. A helyzet mit sem változott az elmúlt 3400 évben. (Palesztína meghódítása egyes tudósok szerint Krisztus előtt 1407-ben kezdődött.)

Kánaán jelentése: lapály, mélyföld; megalázás, leigázás. Találón jellemzi azt az egyetlen helyes állapotot, amelyben Istenhez (és az ígéret földjéhez) közeledhetünk: megalázzuk magunkat és mélyre hajolunk Mennyei Atyánk előtt. Amíg így tett Izrael, győzedelmesen haladt előre. Amikor azonban elcsábította a bálványok és e világ szépsége, mindig a halál és a szolgaság felé haladt, ahogy a mai kereszténység nagy része is.

Róma 8,5-6. „Mert akik (hús) test szerint vannak, azok a (hús) test dolgain gondolkodnak (jár az eszük), akik pedig Szellem szerint, azok a szellem dolgaival törődnek, mert a (hús) test gondolatvilága: halál, a Szellem gondolatvilága: élet és békeség.” (Vida fordítás)

Józsué könyvének 6. részében van leírva az ismert történet Jerikó ostromáról. Az Urat dicsérve köröztek körülötte, majd leomlottak a falai. Jerikó a világ, Jerikó királya pedig a Sátán megszemélyesítője. Istent dicsérve, kijelentésének engedelmeskedve és szentségben élve, mi is ugyan ilyen győzelmeket érhetünk el. Csak egy dologra nagyon kell vigyáznunk: soha ne raboljuk meg az Úr dicsőségét!

Józsué 6,15-21. „A hetedik nap aztán korán felkeltek, a hajnal feljöttével, és megkerülték a várost ezen a módon hétszer; csak azon a napon kerülték meg a várost hétszer. És mikor a hetediknél megfújták a papok a kürtöket; azt mondta Józsué a népnek: Kiáltsatok, mert nektek adta az Úr a várost! Legyen tehát a város és vele minden, ami benne van, örök szentséggé az Úrnak, csak a parázna Ráháb maradjon életben, és vele mindenki, aki nála van a házban, amiért elrejtette a követeket, kiket küldöttünk. Ti pedig csak vigyázzatok az örök szentség dolgában, hogy mikor örök szentséget ajánlotok fel, el ne vegyetek az örök szentségből; nehogy így Izrael táborát örök szentség alá tegyétek és megháborítsátok. Hanem

minden ezüst és arany, továbbá réz és vas eszközök szentséggé legyenek az Úrnak: az Úr kincstárába menjenek. Kiáltott tehát a nép és fújták a kürtöket; és történt, hogy mikor meghallotta a nép a kürt szavát, és kitört a nép nagy harci kiáltásban, hát leesett a kőfal helyt, és felment a nép a városba, ki-ki egyenest neki, és bevették a várost. És örök szentség alá vetettek mindent, ami a városban volt, férfítól asszonyig, ifjútól vénig; és ökröt és juhot és szamarat, kardnak élével.”

Józsúé 6,24. „akkor a várost felégették tűzzel, és mindent, ami benne volt; csak az ezüstöt és az aranyat, és a réz - és vas eszközöket tették az Úr házának kincseihez.” (Kecskeméthy fordítás)

Az Úr Szelleme harcolt és győzött, így egyedül az övé volt a dicsőség, bár Isten népének is részt kellett vennie ebben a harcban. Így van ez ma is, bár csak kevesen jutnak el addig a felismerésig, hogy az Úr önmaga nem harcol e világ szellemisége ellen, hanem csak a hívők imádatára válaszolva. A Föld felett ugyanis az embernek kell uralkodnia, és bár ezt az uralkodási jogot egyszer már eljátszotta, de Krisztus visszavásárolta azt vérével a kereszten. Azonban ezt nem csak hinni kell, hanem gyakorolni is. Ha van egy házam valahol, amit elfoglal egy idegen, erőszakos ember, nem költözhetek be addig, míg ki nem dobom. Azonban ha erre képtelen vagyok, akkor segítségül hívhatok egy még erősebbet - aki azonban hívás nélkül nem jön. - Valahogy így működik Isten királysága a jelen korszakban. A Szent Szellem munkálkodásának elvét mutatja be Józsúé könyve. Minden tisztátalan, bűnös dolgot elpusztít, de az értékeseket is elválasztja (megszenteli) az Úr számára. Semmit sem tarthatunk meg magunknak. A régi időkben az Úr számára felajánlott állatokat, növényeket el kellett pusztítani, a tárgyakat pedig egy kultikus szent helyen őrizték. Ma ez már másképp van.

Róma 12,1-2. „Isten irgalmára hivatkozva kérlek benneteket testvéreim, hogy adjátok oda magatokat Istennek! Ez olyan mintha élő áldozatot vinnétek Istennek, amely kedves számára, és egyedül csak az övé. Ez az, amivel méltóan, igazán és szellemi módon tisztelitek Istent. Ne alkalmazkodjatok a jelenlegi korszak életformájához! Ellenkezőleg, újítsátok meg az egész gondolkodásotokat, és így gyökeresen változzatok meg! Akkor lesztek képesek megérteni és elfogadni, amit Isten akar: ami jó ami neki tetszik, és ami tökéletes. Ezekre igyekezzetek!” (TBL)

Az újszövetségben már nem állatokat áldozunk, hanem önmagunkat adjuk át az Úrnak, megtagadva saját akaratomat a Szent Szellem erejével, és felvéve minden nap a keresztet, aminek az előképei voltak a különböző állat és növény áldozatok. Így minden nap „meghalunk” a bűnnel terhelt énünk, és a világ számára. Ez az odaszentelés, amiről sajnos nem sok szó esik a mai egyházban. Pedig e nélkül nincs győzelem, mint ahogyan ezt később látni fogjuk.

Az odaszánás mellett fontos meghallani a kürtök hangját is. A kürtészó az Úrtól elrendelt idők felismerését, vagyis aktuális üzenetének megértését, és az arról való bizonyágtételt jelenti. Isten népe sokszor nem érti meg, hogy minek van éppen az ideje. Evangélikáznak, mikor imádkozni kellene, tanítanak mikor evangélizálni kellene, zajos fesztiválokat tartanak, mikor tanulniuk kellene. Elvétik az időt, és csodálkoznak, hogy semmi sem sikerül. De meg kell látnunk: Jerikót nem foglalhatták volna el sem az első, sem a negyedik, sem a tizedik napon. Csak a hetedikén győzhetek. A mi számunkra is fontos tanulság van ebben. Sokan tudják, hogy a 7-es szám kapcsolatban van a Szent Szellemmel. „A 7 a Szent Szellem száma”, halljuk sokszor, azonban ennél többről van szó. Az Isten trónja előtt lobogó hét fáklya (Jelenések 4,5.) és a belőlük áradó Szellem-kitöltetések, az Úr Földön végzett munkáját és annak teljességét szimbolizálják. Természetesen valójában végtelen számban és helyen munkálkodik és világít Isten Szelleme, azonban a 7-es szám jelképezi ezt a munkálkodást (a 4 a teremtett világ, a 3 pedig az Istenség száma: 4+3=7).

Tehát a hét napig tartó körbe járás a hitben való járásunkat jelképezi, hogy nem adjuk fel imádkozásunkat és bizonyágtételünket, akkor sem, ha látszólag semmi sem történik. A kánaániták bizonyára jót nevettek a „bolond zsidókon”, akik ostromlás helyett csak körbe-körbe jártak, és rajtuk is így nevetnek sokszor, mondván: „semmi sem változik, nem juttok előrébb az életben, hiába imádkoztok”. Sajnos, a hitetlenség szelleme sok keresztényt meggyőz, és feladja a hatodik napon; elhullanak a pusztában.

De ha ki is tartunk a hetedik napig (az idő teljességéig), akkor sem cselekedhetünk emberi módszerekkel. A győzelem napján is teljesen a Szent Szellem vezetésére vagyunk utalva, meg kell várnunk, míg teljes

erejével megjelenik. Akkor kikiálthatjuk az Úr győzelmét a világ felett, leomlanak a falak, és kitör az ébredés (a megölt kánaániták az őembert, a helyükre költöző zsidók az új- embert; tehát a megtérést jelképezik). Ezek után jön a tűz, Isten bírói tekintélyének megnyilvánulása, mely által kiderül, mennyire voltunk állhatatosak.

1.Korintus 3,11-13. „Mert más alapot senki sem rakhat a lerakott alapon kívül, amely Jézus Krisztus, ha pedig valaki erre az alapra aranyat, ezüstöt, drágaköveket, avagy (holt) fát, szénát, szalmát épít, mindenkinek a munkája nyilvánvaló lesz, mert az a nap nyilvánosságra hozza, mivel hogy tűzben lepleződik le és hogy kinek milyen a munkája, a tűz teszi próbára (vizsgálja meg).” (Vida fordítás)

Sokan úgy gondolják, hogy „megtérünk és hallelúja”, minden rendben, megyek a Mennybe, Jézus szeret. Ez igaz, ha komolyan vesszük Isten ígését, és napról-napra igyekszünk megvalósítani azt a földi életünkben. De ha bűneinkben maradunk, csak a kánaániták sorsa juthat nekünk. Sokan azt hiszik, majd a Mennyben kell megtérniük és megszabadulniuk, ezzel szemben Jézus a Földön űzött démonokat, gyógyított betegeket, és bocsátott meg bűnöket. Így van ez ma is. Krisztus utolsó figyelmeztetésként leíratta János apostollal a Jelenések könyvét, hogy a langyosodó egyházat felrázza, ahol tűz tekintetű, fénylő, rettenetes Istenként jelenik meg, teljes dicsőségében és szentségében. Nekünk Ő előtte kell majd megállnunk ama napon, nem egy karon ülő erőtlen Jézuska, vagy egy arcul csapható szegény názáreti ács előtt.

Most nézzük meg, mi történik, ha szívünket nem tisztítjuk meg, és így próbálunk Isten népéhez tartozni.

Józsué 7,1. „És kötelesség szegés miatt bűnbe estek Izrael fiai az örök szentség iránt; tudniillik elvett az örök szentségből Ákán, Karminak fia, aki Zabdinak, a Zerah fiának fia volt a Júda törzséből, és fellobbant az Úr haragja Izrael fiaira.” (Kecskeméthy fordítás)

Látszólag még minden rendben volt, azonban az Úr már haragra gerjedt. Látszólag teljes volt a győzelem, az Úr szemében azonban már utálatossá vált Izrael. Valaki már elfordult az Úrtól. A mai kereszténységben is sokat foglalkoznak a látszattal. Főleg a karizmatikus mozgalom erőteljes növekedése volt képes kitermelni ezt a látszólagos győztes-kereszténységet. A felszínen úgy néz ki, hogy minden rendben, aztán egyszer csak bekövetkezik a bukás. A nagy ébredéseket mindig mély völgyek követték. Amikor tömegek térnek meg, úgy látszik igazolhatjuk magunkat: „most jó úton haladunk”. Az Úr azonban látja, mi van a szívünkben, és ő ez alapján ítél meg bennünket.

A Jerikónál aratott nagy győzelem után Izrael Ai városát támadja meg. Ai romhalmazt jelent, és a kiküldött kémek is ez alapján ítélik meg a helyzetet. Szerintük nem kell az egész hadseregnek felvonulni, elég lesz kevesebb ember is. A győzelem utáni magabizás tipikus esete ez: „ha a múltkor győztünk, akkor most is”. De nem így történik, vereséget szenvednek. Rögtön a másik jellemző végletbe, depresszióba esnek. Józsué imájára azonban az Úr válaszol, és kijelenti hogy mi történt: „Bűnbe esett Izrael, tudniillik áthágták szövetségemet is, melyet parancsoltam nekik; elvettek az örök szentségből is (így loptak is, alattomoskodtak is), és holmiaik közé is tették. Ezért nem bírnak Izrael fiai megállni ellenségeik előtt, fordítanak hátat ellenségeik előtt, mert örök szentségbe estek. Nem leszek többé veletek, ha ki nem pusztítjátok az örök szentséget magatok közül.” (Józsué. 7, 11-12 Kecskeméthy fordítás)

Ezek után megmutatja az Úr, hogy ki a bűnös. Ákán nem is tagadja.

Józsué 7,20. „És felelt Ákán Józsuénak és azt mondta: én bizony bűnbe estem az Úr előtt, Izrael Istene előtt, mert így meg így cselekedtem. Láttam a martalékban egy szép babiloni köpenyt és kétszáz sekel ezüstöt meg egy aranyrudat, súlya ötven sekel, ezeket megkívántam és elvettem; és most ott vannak a sátoromban a földbe elrejtve, és az ezüst legalul.” (Kecskeméthy fordítás)

Ákán nevének jelentése: szerencsétlenség, megszorító, békétlenséget, nehézséget okozó, összezavaró. Adja az Úr, hogy ne legyünk soha Ákánok, akik megszorítják őt a maguk babiloni köntösével. Az ezüst a Bibliában a megváltást jelképezi, jellemző, hogy ez volt Ákán szívében (a föld itt ezt jelenti) a legmélyebbre ásva. Sok „keresztényre” is jellemző, hogy félvállról veszi Krisztus kereszttáldozatát, de Isten munkájára, áldásaira (ezt jelképezi az arany) igényt tart. Persze, a

legfontosabb, az első hely a babiloni köntösé! Most nézzük meg, mit érthetünk ma ezen!

Babilon, vagy más néven Bábel (jelentése Isten kapuja, zűrzavar) Mózes I. könyvének 10. fejezetében tűnik fel először. Nimród alapította, aki nagy vadász, vagyis egy vérszomjas ember volt. Sineár földjén kezdték felépíteni Babilon tornyát, ezzel a meggondolással: „Akkor azt mondták: nosza, építsünk magunknak várost és tornyot, hogy teteje az égbe érjen, és szerezzünk magunknak nevet; nehogy szétszóródjunk az egész Föld színén.” Genezis (1.Mózes 11,4.) (Kecskeméthy fordítás)

Ez a lelkiület Babilon szellemisége, és ha ez alá állsz be, akkor Babilon köpenyét viseled. Babiloni találmány a világváros, ahol minden megkapható, ahol mindent megtehetsz, ahol elfogadják a te „másságod” és kiszolgálják az igényeidet. Itt senki nem akar megváltoztatni, itt mindenki szeret, és elfogad úgy, ahogy vagy. Babiloni a téglából épült vallás, ahol mindent emberi szervezés irányít, emberi bölcsesség tesz „titokzatossá”, amit igazából sosem érthetsz meg, csak néhány „kiválasztott”. Ebben a vallásban minden megfogható, tapintható, látható, vagy érzékelhető. Ez egy kényelmes vallás, pont olyan, amilyenre vágyasz. Itt nem kell Igét olvasnod - papok olvassák helyetted. Itt nem kell imádkoznod - közbenjárók imádkoznak helyetted. Itt nem kell Isten akaratát kutatnod - pásztorok kutatják azt helyetted. Itt nem kell hinned - rituálék vannak helyette. Itt néhány hónaposan már bevarázsolnak az „egyházba”, és ha neked ez nem tetszik, ugyan kit érdekel? Hiszen Isten azt akarja, hogy mindenki üdvözljön, nem igaz?

Babilon kitermelte a „nagykenetű testvéreket”, akikre felnézhetsz a te nyomorult, szánalmas életedből, de arról ne is álmoldj, hogy olyan lehetsz, mint ők! Vedd meg a könyveiket, kazettáikat, és ha nem segítenek rajtad, ugyan ki tehet róla? Biztosan nem volt elég hited!

Babilon kitermelte a hétfejű, tízszarvú fenevad-államhatalmat, ahol mindenki uralkodni akar, de egyiknek sem sikerül, így hát osztoznak a koncon, a széttépett, széttaposott néptömegektől elrabolt hasznon.

Ez a fenevad uralkodik a vallások felett is, mindenütt, ahol nem egyedül Jézus Krisztus a vezető, Szent Szelleme által.

A harmadik jellemvonása Babilonnak, hogy nagy nevet akar szerezni magának, vagyis büszke, öntelt, hataloméhes. Babilon köntösébe bújtak azok a vallásalapítók és prédikátorok, akik szerint csak náluk van az igazság, csak általuk lehet üdvözlődni, az ő gyülekezetükben. Ezek egyszerűen hamis Krisztusok, vagy legalábbis egy hamis Krisztus prófétái!

Ezek még arra is képesek, hogy szellemet adjanak a hétfejű - tízszarvú (sárkány) egyházakba, és hogy nagy jeleket és csodákat tegyenek.

Vigyázzatok! A Bárány gyülekezetének csak egy feje van!

Kolossé 1,12-13. „Igen adjatok hálát az Atyának, aki alkalmassá tett benneteket arra, hogy részt vegyetek abban az örökségben, amit Isten készített el a világosságban élő népe számára. Az Atya mentett ki bennünket a sötétség hatalmából, és ő vitt át szeretett fia királyságába.”

Kolossé 1,18. „Ő a „feje” a „testnek”, vagyis a Gyülekezetnek. Ő a forrása mindennek. Ő a legelső, aki a halálból feltámadt, ezért mindenben és minden tekintetben övé az első hely.” (TBL)

A mi Urunk, Jézus Krisztus is különbséget tesz az ő saját vezetése, és a babiloni szellemiségű vezetők között.

János 10,11-14. „Én vagyok a jó pásztor. A jó pásztor életét adja a juhokért. A fizetésért dolgozó juhász különbözik a pásztortól, mert nem gazdája a juhoknak. Ezért amikor látja, hogy jön a farkas, otthagyja a nyáját, és elfut. A farkas pedig megtámadja és szétkergeti a juhokat. A juhász elfut, mert csak pénzért dolgozik, és nem törődik a juhokkal. Én vagyok a jó pásztor. Én ismerem a juhaimat, és a juhaim ismernek engem.” (TBL)

Itt az igazi evangélium lényege olvasható néhány mondatban. Az Úr ismeri az övét, az övéi pedig ismerik őt. Nem az ilyen-olyan tanításokat ismerik, nem az ilyen-olyan nevű felekezet hitelveit, nem a gyülekezetük pásztorát, apostolát, prófétáját, hanem személyesen Jézust.

Minden más ismeret hiábavaló ismeret és hamis evangélium, hamis vallás. Ha nem ismered Jézus Krisztust, akkor meg kell térned! Még akkor is, ha nyelveken szólsz, ha betegek gyógyulnak meg kézzel-féjjel, ha egész életedben egy gyülekezetbe jártál, Bibliát olvastál és imádkoztál! Egy a lényeges kérdés: ismered Krisztust? A tőle kapott fehér ruha takarja meztelenséged, vagy Babilon köntöse? Vizsgáld meg magad, míg nem késő! Szemre jobban néz ki Babilon köntöse. Szép színes az anyaga, kézzel hímzett minták borítják, (a te jó cselekedeteid) de belépést a Mennybe nem ad. Oda csak a vérrel borított keskeny úton juthatsz a kereszten keresztül.

Isten igéje világosan beszél: „Ne szeressétek a világot, se azokat, melyek a világban vannak. Ha valaki szereti a világot, nincsen abban az Atyának szeretete; mert minden, ami e világban van, a test kívánsága és a szemek kívánsága, és a vagyon kérése, nem az Atyától való, hanem a világból van. És a világ elmúlik, az ő kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökre. Gyermekeim, az utolsó óra itt van; és miképpen hallottátok, hogy az Antikrisztus eljön, úgy most lettek is sokan Antikrisztusok; ahonnan tudjuk, hogy az utolsó óra itt van. Mi közülünk mentek ki, de nem voltak közénk valók; mert ha közénk valók lettek volna, megmaradtak volna velünk; de hogy világossá legyen rajtuk, hogy nem mindenki közénk való. És ti kenetet vettetek a szenttől, és tudtok mindent.” (1.János 2,15-20.) (Kecskeméthy fordítás)

A babiloni, antikrisztusi szellem előbb-utóbb napvilágra kerül. Dicsőség az Úrnak, ma is vannak, akiknek kenetük van a szenttől, és mindig is voltak. Józsuének is volt, és le is lepleződött Ákán, akit ez úgy néz ki, nem nagyon zavart. Elégé rezignáltan közli, hogy mi történt, aztán várja, mi fog történni. Semmi istenfélelem, semmi bűnbánat. Teljesen kiégett lelkiismeretre utal ez, vagyis arra, hogy már hosszú ideje bűnös gondolatok, kísértések uralták gondolatait, és ez már csak a végső beteljesedése volt egy hosszabb folyamatnak. Megrettenénk, ha tudnánk, hány ismert „kegyes” ember lehet hasonló állapotban. És hogy mi lett a történet vége?

Józsué 7,24-26. „Akkor fogta Józsué és vele egész Izrael Ákánt, Zerah fiát, és az ezüstöt, a köpenyt és az aranyrudakat, valamint fiait és leányait, továbbá ökreit, szamarait, juhait és sátorát, meg egyáltalán mindent, ami az övé volt, és felvitték őket Ákór völgyébe. Akkor azt mondta Józsué: Miért háborítottál meg minket? Háborítson meg téged az Úr ma! Erre elborította őt az egész Izrael kövel, és elégették őket tüzzel. És mi után megkövezték őket kövekkel, egy nagy kőrakást állítottak fölé mind a mai napig; és akkor megtért az Úr haragja hevétől.” (Kecskeméthy fordítás)

Isten igazságosságát és szentségét mindig ki kell elégíteni. Sokan arra hivatkoznak, hogy most már egy újszövetségben élünk. Ez igaz, de Babilon köntöse ma is ugyanúgy ingerli az Urat. Érdekes elolvasni az Apostolok Cselekedetei 5,1-11. verseit, Anániás és Szafira újszövetségi történetét. Ők is emberek előtt akartak tetszeni kegyességükkel, vagyis Babilon kelyhéből ittak. Isten erőteljes figyelmeztetéseket hagyott ránk, amiken érdemes elgondolkodni.

2.Péter 2,1. „Voltak azonban hamis próféták is az Isten népe között. Ez ma is így van. Ugyanígy, közöttetek is lesznek hamis tanítók. Ezek észrevétlenül ártalmas és hamis tanításokat csempésznek közéték, amivel sok kárt okoznak. Úgy tanítanak, hogy nehéz észrevenni, milyen téves a felfogásuk. Egészen addig elmennek, hogy megtagadják a Mestert (Jézust), aki pedig megmentette őket. Ezzel hirtelen és gyors pusztulást hoznak magukra.”

2.Péter 2,20. „Ezek az emberek egyszer már megismerték Urunkat és Megmentőnket, Jézus Krisztust, és így kimenekültek a világ romlott dolgaiból. De ha ezek után megint belekeverednek ugyanazokba a gonosz dolgokba, és megint a régi bűnök uralkodnak rajtuk, akkor még mélyebbre süllyednek, mint ahonnan elindultak.”

Galata 6,7-10. „Ne áltassátok magatokat! Istent nem lehet becsapni! Azt fogja az ember aratni, amit vetett. Aki azért vet, hogy kielégítse bűnös természetének kívánságait, annak a bűnös természete örök halált

terem, és ezt fogja learatni. Aki viszont a Szent Szellem tetszésére vet, az a Szent Szellemből arat örök életet. Ne fáradjatok bele, hogy jót tegyetek! Ha kitartóan végezzük munkánkat, akkor időben aratunk majd! Rajta hát! Amíg van lehetőségünk, addig tegyünk jót mindenkivel, de leginkább azokkal, akik hitünk családjához tartoznak!” (TBL)

Sárbogárd, 2004 július 21.

Felhasznált irodalom: TBL = Újszövetség - Egyszerű magyar nyelvű fordítás - TBL Magyarország Alapítvány, 2003

Kecskeméthy = Biblia Kecskeméthy István fordítása Ce koinonia kiadó Erdélyi Református Egyházkerület Kolozsvár, 2002

Vida = Újszövetségi Szentírás, görögből fordította Vida Sándor - kiadja 1993-ban a VikArt bt.